

ACADEMIA ROMÂNĂ

Punct de vedere

8 iulie 2019

Poziția Academiei Române față de solicitarea de cedare a unei suprafețe de teren aparținând Muzeului Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa“

Academia Română consideră că edificarea Muzeului Național de Istorie a Evreilor și Holocaustului este un act cultural și istoric pe deplin justificat și reprezintă o datorie morală față de tragedia trăită de milioane de oameni în contextul celei mai mari conflagrații a secolului XX și un gest necesar de conservare a memoriei holocaustului. Academia Română susține înființarea acestui muzeu, care merită cu îndreptățire un spațiu adecvat și o amplasare conformă cu menirea sa.

În același timp, apreciem că soluția propusă de a solicita, oficial, Muzeului Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa“ să cedeze o suprafață de 5300 mp din proprietatea pe care o deține în Șoseaua Kiseleff nr. 1, cu scopul construirii Muzeului Național de Istorie a Evreilor și Holocaustului, este complet inadecvată și păguboasă, aducând mari prejudicii unuia dintre cele mai vechi și apreciate muzee din România.

Fondat în 1834, Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa“ a devenit, de-a lungul celor peste 170 de ani de funcționare neîntreruptă, deținător al unor colecții deosebit de valoroase, de ample dimensiuni, rod al pasiunii, priceperii și muncii depuse de generații de cercetători și specialiști. Între ei s-a aflat, desigur, cel care a dat numele acestui prestigios muzeu, academicianul Grigore Antipa, personalitate științifică de anvergură europeană, implicat deopotrivă în arta și știința expunerii muzeale. Opera sa a fost dusă mai departe cu consecvență de sute de specialiști care au păstrat permanent muzeul în acord cu principiile moderne de prezentare și expunere, situându-se nu o dată în avangarda europeană.

Solicitarea recentă de a ceda terenul de care dispune actualmente Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa“ nu face altceva decât să compromită o veche și îndelungă aspirație a acestei instituții, aceea de a-și extinde spațiile de expunere și de depozitare, o nevoie resimțită încă de la înființare, reiterată administrativ prin demersurile făcute de însuși Grigore Antipa, în anii 1911, 1941, apoi în 1958 și 1998, când a fost adoptată o hotărâre de guvern pentru extinderea muzeului.

Academia Română apreciază că este necesară găsirea unei soluții raționale și eficiente pentru înființarea Muzeului Național de Istorie a Evreilor și

ACADEMIA ROMÂNĂ

Holocaustului, în urma unei analize atente, astfel încât să nu fie afectate interesele niciunei alte instituții și să nu genereze false conflicte.

Suntem convinși că factorii administrativi și decizionali vor identifica modalitățile optime de a răspunde nevoilor de funcționare ale celor două instituții care, prin activitatea și patrimoniul lor, fac cinste culturii, științei și istoriei României.

Biroul Prezidiului Academiei Române